

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/26/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513010411
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikuš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1513010411.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikuša a členov senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a JUDr. Denisy Mészárosovej, v trestnej veci obžalovaného H. U., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/58/2013 zo dňa 05.11.2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. marca 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie Okresnej prokuratúry Bratislava V **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/58/2013 zo dňa 05.11.2013 bol obžalovaný H. U. uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, na skutkovom základe, že

dňa 07.11.2012 v čase asi o 19.00 hod. v T. medzi ulicami M. a M., pri plote J. H., fyzicky napadol poškodeného O.. D. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., M. ul.č. X a to tak, že potom ako sa poškodený O.. D. H. prihovoril neznámej žene venčiacej psa, pribehol k nemu obvinený, ktorý naňho začal kričať, čo má s uvedenou ženou a udrel ho päťou do tváre, pričom ho ďalej udieral iba do oblasti tváre a to asi 3 až 4 krát, následkom čoho poškodený O.. D. H. spadol na zem, kde ho kopol 1-krát do hlavy a kričal na poškodeného O.. D. H., aby povedal, že s uvedenou ženou nič nemá, čím svojim konaním spôsobil poškodenému O.. D. H. zranenia, a to odreniny a pomliaždeniny tvárovej časti hlavy, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie bez práceneschopnosti.

Za to mu bol podľa § 156 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s poukazom na § 49 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona súd ustanovil obžalovanému skúšobnú v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej D. B., nar. XX.XX.XXXX na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydla.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27.10.2013 sp. zn. 0T 272/2013, právoplatný dňa 27.10.2013, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere dvadsať mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní dva roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. poriadku odvolanie okresný prokurátor. Odvolanie prokurátora smeruje proti výroku o treste.

V dôvodoch svojho odvolania prokurátor vyslovil nesúhlas s rozhodnutím okresného súdu pokiaľ ide o trest uložený obžalovanému H. U.. Zdôraznil, že obžalovaný spáchal dva trestné činy, ktoré sú úmyselnými trestnými činmi. Pri prevahe priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona je potrebné ukladať trest so zvýšenou dolnou hranicou trestnej sadzby o jednu tretinu, teda v rozpätí od 20 mesiacov do troch rokov. Obžalovaný tiež podľa názoru prokurátora spĺňal podmienky uvedené v § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, nakoľko bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trestný čin.

Samosudkyňa okresného súdu podľa prokurátora zvolila podmienený trest odňatia slobody v rozpore so zákonom, keďže bez akejkoľvek zmeny dôkaznej situácie svedčiacej v prospech obžalovaného zmiernila trest v porovnaní s trestom, ktorý bol pôvodne uložený trestným rozkazom.

Prokurátor v dôvodoch svojho odvolania poukazuje ďalej na doterajšie odsúdenia obžalovaného, ktorý bol trikrát odsúdený pre úmyselný trestný čin a vo všetkých prípadoch mu boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody. V poradí posledný výkon trestu odňatia slobody ukončil dňa 19.03.2012. Je teda zrejme, že všetky doposiaľ uložené sankcie, ktoré súdy použili s cieľom primäť obžalovaného k vedeniu riadneho života, sa minuli účinku, nakoľko krátko po svojom prepustení sa znovu dopustil úmyselnej trestnej činnosti.

Vzhľadom na uvedené argumenty navrhol prokurátor krajskému súdu postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť mu súhrnný trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne navrhol uložiť povinnosť spočívajúcu v príkaze nepribližovať sa k poškodenej D. B. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a zrušiť výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT 272/2013.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu zástupkyňa krajskej prokuratúry odkázala na dôvody podaného odvolania, ktoré smeruje proti výroku o treste. V zmysle písomne podaných dôvodov odvolania navrhla zmeniť uložený trest.

Obžalovaný navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa a prejavil vôľu žiť ďalej riadnym životom.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadal len za predpokladu, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. poriadku pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Plnením revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 ods. 1 Tr. poriadku, ktoré súd potreboval aj pre svoje rozhodnutie. Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu.

Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy, tieto zákonným spôsobom vyhodnotil a následne dospel k správny záverom tak v otázke viny, ako aj v otázke právnej kvalifikácie. Dokazovanie bolo vykonané v dostatočnom rozsahu tak, aby umožnilo súdu prvého stupňa prijať jednoznačné závery. Odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá požiadavkám stanoveným v § 168 ods. 1 Tr. poriadku, nakoľko okresný súd v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, ako sa vyrovnal s obranou obžalovaného a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný H. U. je na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava V zo dňa 12.06.2013 stíhaný pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, na skutkovom základe uvedenom v citovanej obžalobe.

Vo veci bol dňa 17.06.2013 pôvodne vydaný trestný rozkaz, proti ktorému podal obžalovaný odpor. Vo veci bolo nariadené hlavné pojednávanie, v rámci ktorého súd prvého stupňa vypočul obžalovaného H. U., poškodeného O. D. H., svedkyňu D. B. a prečítal listinné dôkazy obsiahnuté v spise.

Po vyhodnotení uvedených dôkazov súd prvého stupňa dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný H. U. naplnil svojim konaním všetky znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Pokiaľ ide o výrok o vine, tento nebol napadnutý odvolaním, pretože odvolanie prokurátora smerovalo iba proti výroku o treste. Krajský súd preto tento výrok nepreskúmaval a svoju pozornosť zamerlal iba na rozhodnutie súdu prvého stupňa o treste uloženom obžalovanému H. U..

V súvislosti s uloženým trestom nie je možné po preskúmaní veci súhlasiť s odvolaním prokurátora a konštatovať, že súd prvého stupňa pochybil pri úvahách o treste.

Okresný súd pri ukladaní trestu správne zohľadnil dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona, naopak nezistil ani jednu poľahčujúcu okolnosť, ktorú by bolo možné vziať do úvahy pri ukladaní trestu. Obžalovaný sa prejednávaného skutku dopustil dňa 07.11.2012, teda skôr, ako bol súdom prvého stupňa vydaný trestný rozkaz vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T 272/2013 zo dňa 27.10.2013. Je teda zrejmé, že v danom prípade boli splnené podmienky pre ukladanie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zákona a preto bola správne uznaná priťažujúca okolnosť - spáchanie viac trestných činov. Čo sa týka priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona, okresný súd správne vychádzal z aktualizovaného odpisu registra trestov a pripojeného spisového materiálu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T 272/2013, pričom zistil, že obžalovaný už bol v minulosti viackrát súdne trestaný. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je nula ku dvom, čo znamená, že trest bol správne vymieraný aj s použitím § 38 ods. 4 Tr. zákona a došlo tak k zvýšeniu dolnej hranice najprísnejšieho trestného činu - prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 2 Tr. zákona. Pri tomto trestnom čine je trestná sadzba v rozpätí od jedného do troch rokov. Pri zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby, predstavuje zvýšená dolná hranica výmeru dvadsať mesiacov.

Pokiaľ ide predchádzajúce odsúdenia, na ktoré okresný súd tiež poukazuje v odôvodnení rozsudku, je potrebné súhlasiť, že tieto boli vyhodnotené ako priťažujúca okolnosť. Obžalovaný bol pred spáchaním prejednávaného skutku štyrikrát odsúdený pre menej závažnú trestnú činnosť, pričom posledným odsúdením je odsúdenie Okresným súdom Bratislava II sp. zn. 0T 267/2009 zo dňa 19.09.2009, kedy bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tento trest obžalovaný vykonal dňa 19.07.2010.

Tak ako už bolo uvedené a ako to vo svojom rozhodnutí uvádza súd prvého stupňa, v posudzovanom prípade boli splnené podmienky pre ukládanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, pretože k spáchaniu skutku došlo dňa 07.11.2012, teda skôr, ako bol Okresným súdom Bratislava V v konaní OT 272/2013 vydaný trestný rozkaz, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere dvadsať mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní dva roky. Trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 27.10.2013 a týmto dňom nastali účinky spojené s vyhlásením odsudzujúceho rozsudku v súlade s § 353 ods. 6 Tr. poriadku.

V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že na pôvodné rozhodnutie, ktorým súd prvého stupňa uznal vinu obžalovaného a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere jeden rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia - trestný rozkaz vydaný dňa 17.06.2013 - nie je možné prihliadať ako na smerodajné pri úvahách o výmere trestu, nakoľko v období medzi vydaním tohto trestného rozkazu a vyhlásením napadnutého rozsudku došlo ku zmene a novou skutočnosťou je predovšetkým odsúdenie v konaní vedenom pod sp. zn. OT 272/2013, vo vzťahu ku ktorému bolo potrebné ukladať súhrnný trest. Ako už bolo uvedené, za skutok kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona (ide o prísnejší zo zbiehajúcich sa trestných činov) bol tou istou samosudkyňou uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom.

Úvahy prokurátora, obsiahnuté v dôvodoch odvolania, v súvislosti s druhom a výmerou zvoleného trestu, ktorý bol v tomto konaní pôvodne uložený obžalovanému trestným rozkazom sú neopodstatnené a nemožno ich akceptovať, pretože po vydaní trestného rozkazu došlo ku zmene, ktorá súvisela s vydaním rozhodnutia vo veci OT 272/2013 a vyžiadala si použitie ustanovenia o ukladaní súhrnného trestu. Súd prvého stupňa tak jedným rozsudkom postihoval skutok spáchaný obžalovaným dňa 07.11.2012 a zároveň skutok spáchaný obžalovaným 23.10.2013. Za neskorší skutok, ktorý je závažnejším, bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere dvadsať mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dva roky a uložením primeraného obmedzenia. Trestným rozkazom nadobudol právoplatnosť dňom doručenia, nakoľko sa prokurátor aj obžalovaný vzdali práva podať opravný prostriedok. Zohľadňujúc charakter obidvoch skutkov a okolností, za ktorých boli spáchané, je evidentné, že obidva spolu úzko súvisia a sú dôsledkom konfliktného, problematickeho vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou D. B.. Skutok, právne posúdený ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, je menej závažným konaním, ktoré z časového hľadiska predchádzalo útoku na poškodenú D. B. a popri skutku, pre ktorý už bol obžalovaný odsúdený, nepredstavuje žiadne výrazné zvýšenie závažnosti konania obžalovaného, ktoré by si nevyhnutne vyžiadalo uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Sprísnenie pôvodne uloženého dvadsaťmesačného trestu odňatia slobody na tridsaťmesačný trest so súčasným predĺžením skúšobnej doby považuje aj odvolací súd za primeraný s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu i okolnosti na strane obžalovaného.

V súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Tr. zákona okresný súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27.10.2013 sp. zn. OT 272/2013 a prevzal do výroku o treste aj obmedzenie uložené obžalovanému podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona, čo považuje krajský súd za opodstatnené vzhľadom na okolnosti spáchania skutku.

Odkazujúc na vyššie uvedené úvahy, nebolo možné akceptovať odvolacie námietky prokurátora a vyhodnotiť uložený trest ako neprimerane mierny. Okolnosti spáchania skutku, jeho následky i okolnosti na strane obžalovaného vo svojom súhrne neodôvodňujú úvahy o zjavnej neprimeranosti uloženého trestu.

Krajský súd sa s rozhodnutím súdu prvého stupňa plne stotožňuje a toto rozhodnutie si v celom rozsahu osvojuje.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol o odvolaní prokurátora tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.